

DE TOREN VAN TE VEEL VERLANGEN

Een burleske komedie

door

KRIS WOLLANTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. - Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE TOREN VAN TE VEEL VERLANGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur **KRIS WOLLANTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/035
ISBN

© 2026 Toneelfonds J. Janssens/Kris Wollants

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen

PERSONAGES

(3 dames – 5à8 heren)

ELVIRA (de Doorluchtige)/ 'Doornappel'

Prinses Elvira (alias 'Doornappel') jong, aantrekkelijk, maar ook rotverwend, zelfingenomen en ondeugend. Expressief, pittig, onverbeterlijke 'drama queen'. De prinses met narcistische trekjes gedraagt zich kinderlijk. Haar 'mood switches' drijven de torenwachter Grimwald tot wanhoop. Zoals het een middeleeuwse prinses past hunkert zij hartstochtelijk naar 'de ware', maar zij zit opgesloten in de toren van haar ego.

GRIMWALD (de Wanstaltige)

De gebochelde torenwachter en slaafse dienaar van Elvira. Hij is het resultaat van 'het mislukt experiment met de kikker'. Gekleed in lompen, onverzorgd, type 'Hunchback of Notre Dame'. Verzot op rapen en rammenas. Goede inborst. Filosofisch. Snugger. Geduldige boksbal van de humeurige prinses. Stiekem heeft hij gevoelens voor haar. Het contrast tussen beiden reflecteert het archetype van '*The beauty and the beast*'.

KONING ARCHIBALD DE ELFDE (de Vermoeide)

Koning Archibald de elfde leidt een wat droevig bestaan in zijn paleis nadat zijn vrouw er van door ging. Gemanipuleerd door de onbetrouwbare Alchemista schikt hij zich wat lusteloos in zijn lot. Hij ligt wakker van de troonopvolging en van de toekomst van zijn dochter, die kennelijk dezelfde nymfomane trekjes vertoont als zijn (vermeend) ontrouwe gemalin. Om haar te behoeden voor de gevaren van de wereld sluit hij haar op in de torenkamer, waar zij buiten zijn weten om de ene prins na de andere ontvangt.

ALCHEMISTA (de Malafide)

Archetype van de verraadster. Antagonist van de (uiteraard blonde) prinses. Zwart haar/ kleding paars of zwart/ punthoed. Alchemista probeert met middeleeuwse artsenuitdaging haar bijdrage te leveren aan het hof. Zij is verantwoordelijk voor 'het mislukt experiment met de kikker'. Haar magische kracht wordt door niemand betwist. Persoonlijkheid en garderobe stralen een aureool van geheimzinnigheid en magische kracht uit. Zij gedraagt zich als ersatz moeder voor de prinses, maar in de slotscènes komen haar malafide plannen aan het licht. (Het archetype van de boze stiefmoeder)

WERENFRIED (de Onversaagde)

Archetype van de held die zich geroepen voelt. Domme spierbundel. Zelfingenomen rokenjager. Grote, knappe verschijning. (Over)moedig in zijn pogingen om zichzelf op de voorgrond te plaatsen. Maakt stiekem toch indruk op Elvira, al was het maar omdat haar ego gestreeld wordt door zijn onhandige pogingen om haar hart te winnen. Ontpopt zich tot de slechterik onder invloed van Alchemista.

ALEXANDRIJN (de Zoetgevooisde)

Antagonist van Werenfried. Kwetsbaar, gevoelig, onzeker, wat 'verwijfd' in zijn voorkomen. (Spiegel/ haarborstel/ harp/parfum ipv zwaard en schild). Theatraal, pathetisch, wereldvreemd. Hij probeert de prinses voor zich te winnen met hoogdravende poëzie. Ontgoocheld over haar lauwe reactie stort hij zich in de armen van Grimwald.

FEMINISTRA (de Luidruchtig Ontevredene)

De echtgenote van Werenfried. Karikatuur van de activistische, geëngageerde feministe en in die hoedanigheid natuurlijk ook een anachronisme in een middeleeuwse context. De rol kan gespeeld worden door een man of een vrouw. Bij voorkeur een vrouw (aangeplakte snor, baard, kort haar...) Luid, expressief, beweeglijk, alert. Zij draagt een helm met een pluim in regenboogkleuren. Ook zij richt haar liefdespijlen op de prinses.

POSTRADAMUS (de blinde ziener)

Nog méér dan Alchemista hult de oude magiër zich in nevelen van geheimzinnigheid. Merlijn-achtig voorkomen: witgrijze lange haren en dito baard. Lang kleed. Postradamus spreekt in raadselen en communiceert met postduiven. Er wordt regelmatig gewag gemaakt van de magiër tijdens het stuk, maar fysiek verschijnt hij enkel in één scène (18) ten tonele. Men kan overwegen om zijn replieken in die bewuste (droom)scène vooraf op te nemen met enige bevreemdende klankvervorming. In dat geval beperkt zijn aanwezigheid op het podium zich tot non-verbaal acteerwerk.

Mogelijk dubbelrol. Mede afhankelijk van de keuze van de regisseur en de beschikbaarheid van acteurs kan men de rol van Postradamus combineren met die van Alexandrijn, die enkel in het eerste bedrijf voorkomt.

RIDDER KEN

Levend anachronisme in de hele opvoering. Zijn onverwachte verschijning in een middeleeuwse context zorgt voor een absurde, komische toets.

Jonge, opgewekte en goedlachse kerel met kniebroek, sketchers, hoody, koptelefoontje, gsm. Hij maakt deel uit van een groep jongeren die een escape-room- avontuur hebben opgezet in een toren van een vervallen burcht. Dubbelrol is mogelijk.

RIDDER SOUFFLEURUS

Practical joke waarbij de 'souffleur' eenmalig ter hulp geroepen wordt wanneer Alexandrijn (geënsceeneerd) zijn tekst kwijt is. Hij doet zich voor als een acteur (ridder Souffleurus). Zijn optreden lijkt geïmproviseerd en chaotisch, maar is uiteraard getimed en geregisseerd tot in de puntjes. Beperkte rol, komt slechts in één scène voor (9). Zijn outfit is inderhaast geïmproviseerd, in tegenstelling tot de andere personages met tot in detail uitgewerkte middeleeuwse kostumering.

Dubbelrol is mogelijk.

BARD

Leest de interludiums voor. Rol perkament/ zotskap/ Met zijn plechtig gedeclameerde, hoogdravende verzen zet hij (of zij) van bij de aanvang de maffe teneur: bombastisch, absurd en 'over the top'.

DECOR

Suggesties:

Interieur van een middeleeuwse slottoren/ de klassieke drievlakshoek

Centraal achterwand:

In de linkerhoek: ledikant van de prinses, hemelbed met gordijnen

rieten hondenmand voor de dienaar Grimwald

Raam op borsthoogte met stevige vensterbank

Latrine

Vogelkooi/ duiventil voor postduiven

Centraal op podium:

Troon van de prinses, eventueel op platform

Melkkrukje voor de dienaar

...

Zijwand rechts (vanuit het standpunt van de toeschouwer)

Koffer hout of riet met daarin lange bruidssluier, juten zak en zeel

Haard met ketel/ Bosjes, potjes kruiden, op de schouwbank.

Wapenschild en zwaarden boven de haard

vooraan rechts: Statief of schrijftafeltje/ ganzenveer/ inkt/ perkament

...

Zijwand links (vanuit het standpunt van de toeschouwer)

Toegangsdeur met opvallende vergrendeling

Manshoge kleerkast

Wapenschild of andere decoratie, harnas of andere middeleeuwse wapenuitrusting, naargelang plaats, budget en inspiratie

Centraal deel (achterwand van het podium)

Bovenstaande AI - evocatie geeft een goed beeld van het centrale deel (achterwand) van het decor. Er worden geen maten gegeven, omdat niet ieder podium even groot is. Decoratie en uitvoering hangen af van het budget van de toneelvereniging en de voorkeur van de regisseur.

Opm.

- Zorg dat de latrine hoog genoeg is om een acteur toe te laten liggend of geknield zijn hoofd door het gat in de plank te steken (*scène 5*). Mogelijk is dat oncomfortabel hoog voor de prinses/ koning om op de latrine gaan te zitten, maar dat kan dan weer grappig uitgespeeld worden.
- Achter de vogelkooi/ duiventil bevindt zich een gat in de wand, onzichtbaar voor de toeschouwer bvb achter zuil of schraagmuur, waar een medewerker backstage ten gepaste tijde een duif in de kooi kan zetten. (*scène 11/ 13*)
- De gordijnen achter het ledikant geven toegang backstage. (*Scène 22/ 23*)

De "troon" van de prinses (al dan niet verhoogd met trede)

Een oude fauteuil kan low budget met gouden spuitlak 'gepimpt' worden

Een suggestie van vuur draagt bij tot de sfeerschepping. 'Nep'-houtvuurtjes, "olielampen" op batterij enz... zijn verkrijgbaar op internet)

Evocatie van het decor, waarbij de haard centraal staat. In deze opstelling komt de latrine (hier niet afgebeeld) aan de rechterkant, de manshoge kleerkast (idem) aan de linkerkant van het podium, op de plaats waar het harnas staat op de afbeelding hierboven.

Opm.

Indien de podiumruimte beperkt is, moeten de latrine en de kleerkast voorrang krijgen op de haard/harnas. (De latrine en de kleerkast worden in het spel betrokken, de haard en het harnas dienen enkel de sfeerschepping)

Tussen de deur en de kast (scène 8/9/10) kan ter decoratie een harnas staan of het wapenschild van de prinses met het embleem van de doornappel (zelf te maken)

INLEIDING :

‘De Toren van teveel verlangen’ is een komedie die zich afspeelt in de middeleeuwen. Het stuk bedient zich van archetypes uit volksvertellingen, sprookjes en middeleeuwse sagen in een absurde context, met knipoogjes naar Shakespeare, Monty Python, Commedia dell’arte en het burlesk theater. Rode draad is de karikaturale filering van de hofmakerij en van de vrouwelijke psyche, geportretteerd door de nymfomane prinses Elvira (Doornappel)

De humor komt onder meer tot uiting:

In de spanning tussen archaïsch, hoogdravend taalgebruik en hedendaags idioom

In een bewuste, theatrale ‘overacting’

In de subtiele en soms ook flagrante anachronismen *

In de hilarische practical jokes

De meest flagrante anachronismen worden in de tekst aangeduid met een *

SYNOPSIS :

Prinses Elvira zit opgesloten in de slottoren, waar ze de verveling tracht te verdrijven met romantische dromen in het gezelschap van de hondstrouwe, gebochelde dienaar Grimwald de Wanstaltige.

Ridders van divers pluimage dingen naar haar hand, maar geen van de kandidaten voldoet aan haar verwachtingen. Het stuk is een aaneenschakeling van komische scènes gebaseerd op bekende sprookjes of middeleeuwse legendes. Tot daar de clichés waar dit toneelstuk vrolijk op surft. Zo ontdekt men raakvlakken met 'De prinses en de kikker', 'Rapunzel', 'De prinses op de erwt', 'The bunchbag of Notre Dame', 'Doornroosje', 'The Beauty and the Beast' en andere...

Het verrassingselement zit in een onverwachte hoek. Een 'time traveller' zorgt voor verwarring. De '*deus ex machina*' RIDDER KEN zorgt voor een late aha-erlebnis bij de toeschouwer. De middeleeuwse enscenering blijkt deel uit te maken van een hedendaagse escape room-ervaring. De cirkel rondom de vele anachronismen is dan rond.

Het stuk beoogt geen psychologische diepgang, hoewel er toch af en toe ruimte geschapen wordt voor (pseudo-)filosofische bedenkingen in de persoon van de zweverige magiër Postradamus. De 'meerwaardezoeker' zal aan zijn trekken komen in de talrijke inside-jokes, de dubbelzinnigheden en de woordspelingen.

** Opmerking:*

het stuk belicht op een luchtige manier verscheidene facetten van liefde en seksualiteit met een sausje van middeleeuwse magie, dus ook de 'anders geaarde' (Alexandrijn valt voor Grimwald/ Feminista voor de prinses).

Bij de regie en de vertolking draagt men er zorg voor dat het niet confronterend overkomt bij de holebi-gemeenschap. Het feit dat homoseksuele geaardheid een plaats krijgt in het stuk wijst eerder op een legitimatie dan op spot of afkeur.

PROLOOG

(Middeleeuwse muziek. Een lachwekkend uitgedoste hofnar (of bard) verschijnt ten tonele. Hij declameert de inleiding op een Shakespeare-achtige, hoogdravende manier, waarbij hij de burleske toon van het stuk al meteen neerzet)

BARD: Hoort toe, gij allen die van verre zijt gekomen, en leen mij oor en ogen

Een schouwspel wacht u, van hoffelijke hartstocht hoog bevlogen

In 't strijdtoneel sparen de ridders lans noch zwaard noch roede

Om 't hart te winnen van de dochter eener vorst, 't heerschen moede

Het vorstendom is diep gedompeld in den rouwe

Om het smartelijke heengaan eener koningsvrouwe

Vereerd door 't volk als 'Catharine de Vroome'

Patrones van het mislukte huwelijk en andere kwade dromen

(zakdoek/ snotterend/ kruisteken)

Officieel ligt Catharina vroom ter aarde...

(korte pauze, dan wissel van toon)

... Maar waarheid lonkt hier scheel

Zij schatte 't echtelijk bed niet meer naar waarde

En liet haar ogen vallen op een liederlijke minnestreel

Zij vluchtte met haar minnaar, betoverd door zijn fluit

Naar een stad van wereldlijk vertier, de klokken zwegen luid

De koning sloot zijn dochter op in een torenkamer van verdriet

Aanhoort, gij die van ver gekomen zijt, haar hartverscheurend lied

De toekomst van het koninkrijk rust nu op hare frêle schouders

Prinses Elvira, "Doornappel", vergulde nagel in de doodskist van haar ouders

Zij verslijt haar tijd in ledigheid, door lieve lust verteerd

Terwijl zij kikkers tot geliefde ridders kust... (nou ja)... of omgekeerd

Dus zet u schrap voor list en lage daad, gij al tegader in de zaal

Voor een verhaal waar eer bezwijkt voor list en deugd verziekt tot kwaal

Aanschouwt het tragisch lot van ridder Werenfried, de Onversaagde

De eerste die zich overmand door hartstocht in haar torenkamer waagde

In de slotgracht werd zijn lot bezegeld met één koude plons

Bid voor zijn zielenrust! ... Vijf weesgegroetjes en een Vader Ons!

(kruisteken)

(Men hoort het geluid van een luide plons in water (opgenomen)/De bard verlaat het podium met een hoofse buiging, de voorstelling begint)

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Den Onuitgesprokene

Elvira/ Grimwald

(Prinses Elvira zit te lezen of te borduren op een gouden troon. Haar dienaar, de gebochelde Grimwald, zit op een gammele melkkruk, hij snijdt een raap of rammenas in schijfjes, biedt ze in een gouden kommetje aan...)

ELVIRA: Rust... Stilte... Eindelijk een moment zonder drama!

GRIMWALD: *(gaat nu zitten aan het schrijftafeltje, maakt notulen in een dik boek of perkament met een ganzenveer)* Alle geheime ingangen van de torenkamer zijn geblokkeerd, lieftallige prinses Elvira.

ELVIRA: Goed zo! Geen enkele ridderlijke onverlaat komt hier nog binnen. Ik ben het zat!

GRIMWALD: ... Ook niet uw dappere held, doorluchtige prinses Elvira? ... *(schalks)* Werenfried den Onversaagde?

ELVIRA: *(schijnbaar apathisch)* Puh! Werenfried de Onversaagde? Mijn "held"? Ja daa-ag! Die hersenloze spierbundel?... *(kordaat)* Schrap hem van mijn lijstje, Grimwald!

GRIMWALD: *(enthousiast)* Graag, edele jonkvrouwe Elvira! *(laconiek)* Zal ik de anderen dan meteen ook maar schrappen?

ELVIRA: Ach, Grimwald... *(diepe zucht)* De enige die mijn hart in vervoering kan brengen is... //

GRIMWALD: *(kijkt hoopvol / ... voorzichtig knielend)* // Grimwald?... Uw nederige dienaar?

ELVIRA: *(klopt met haar gouden scepter het hoedje van zijn hoofd)* ... Vermetele hansworst die je bent! ... Hoe vaak heb ik je al gezegd, Grimwald, dat je niks in je hoofd moet halen! Mijn hart staat alleen open voor... //

GRIMWALD: // Ssssst!...

ELVIRA: *(verrast)* Wat?

GRIMWALD: Niks zeggen!... Ssssst!... Ik weet het! Ik weet voor wie het hart van mijn prinses in vuur en vlam staat!

ELVIRA: O ja?... Dat weet niemand, Grimwald... Het is... Een geheim!

GRIMWALD: *(nog nadrukkelijker/ vinger voor de mond)* Ssssst!... Spreek zijn naam niet uit! ... Je weet wat de hof-alchemiste, vrouwe Alchemista, gezegd heeft... *(dramatisch)* Als je zijn naam uitspreekt... Dan stort de magie in elkaar en... dan verdwijnt hij voor altijd... in het niets!

ELVIRA: *(barst in tranen uit)* Bij de doornen van Christus! Hoe kan hij in het niets verdwijnen, Grimwald?... Als hij er nooit is geweest?

GRIMWALD: *(onnozel)* Hm... Existentiële vraag...

ELVIRA: *(geheimzinnig)* Iemand, Grimwald... iemand moet zijn naam uitgesproken hebben! *(steekt beschuldigende vinger uit naar Grimwald)*

GRIMWALD: Ik?... Nooit!... Nooit heb ik de naam van... van “de Onuitgesprokene” uitgesproken, edele prinses Elvira!

ELVIRA: Grimwald! ... Je noemde net mijn prins... de “Onuitgesprokene!” *(in alle staten)* Wat, domkop, WAT als “De Onuitgesprokene” nu eens zijn echte naam is, hm? Dan heb je zijn naam uitgesproken en *(ontroostbaar wenend, ploft neer op het ledikant)*... dan verdwijnt hij voor altijd in het niets!

GRIMWALD: *(verontschuldigend)* Zover had ik nog niet nagedacht, edele jonkvrouw Elvira... Nou, geef toe, de kans dat hij echt “De Onuitgesprokene” heet is klein he. Hij kan miljoenen andere namen hebben! Toch? Prins Elewoud, Liebestraum, Ehrhardt, Traublut...//

ELVIRA: // ... Stop! Stop!... Je moest per toeval zijn naam maar eens noemen! ... *(huilend)* Dan zijn al mijn kansen om hem te ontmoeten voor altijd van de... ronde tafel geveegd!

GRIMWALD: *(sussend)* Het zou toch wel een ongelooflijk toeval zijn dat zijn ouders hem bij de geboorte nou net “De Onuitgesprokene” hebben genoemd...

ELVIRA: Stop! Stop zeg ik je met het noodlot te tarten! Domkop! Je doet het wéér! Je begrijpt het niet he? Op het moment dat je hem “de Onuitgesprokene” noemt heb je een naam... UITGESPROKEN! En dus is hij ‘De Uitgesprokene’ en niet langer meer *(snotterend)* mijn geliefde prins “de Onuitgesprokene”!

GRIMWALD: Warempel!

ELVIRA: Warempel Wat?

GRIMWALD: Tja... Nu heb je ZELF zijn naam uitgesproken... Je zei: ‘mijn geliefde prins de Onuitgespr...’ //

ELVIRA: // Dwaas! *(in alle staten)* Dat is omdat jij me in de war brengt! Je hebt als eerste zijn naam UITGESPROKEN! *(Elvira stort zich wenend op het ledikant)*... Alles is verloren. *(snikkend)* Nooit zal ik mijn geliefde vinden!... Door JOUW schuld! *(Elvira stort zich opnieuw wenend op het ledikant, het hoofd begraven in een kussen en spartelend met de benen als een weerbarstig kind)*
(men hoort kikkers kwaken in de slotgracht)

Scène 2 Prins: HWNNMUW

Elvira/Grimwald

(De prinses ligt spartelend te snikken op haar ledikant/ Grimwald loopt wat radeloos te ijsberen/ men hoort een geluid van kwakende kikkers)

GRIMWALD: *(sussend)* Geduld, prinses, geduld is een schone deugd... *(hoort de kikkers, kijkt uit het raampje naar beneden in de slotgracht)* Je moet maar denken... Er zwemmen vééééél vissen in het water! ... Allee ...Kikkers toch!...

ELVIRA: *(veert recht, boos)* Kikkers? Neen he! Oh nee! Dat experiment met die kikker gaan we niet herhalen! *(pookt weer met haar scepter het hoedje van zijn hoofd)*

GRIMWALD: *(sussend)* De kruidenvrouw Alchemista heeft haar best gedaan, edele

jonkvrouw Elvira. Het experiment met de kikker was het proberen waard. Nou ja, het resultaat was niet geheel naar wens, maar... //

ELVIRA: //... Niet geheel naar wens?... Niet geheel naar wens?... Puh! Een TOTALE mislukking, zeg maar... (*moedeloos*) Het was allemaal zo veelbelovend... (*wordt lyrisch*) Alchemista droeg mij op om bij volle maan met gevoelige vingers... mijn lier te bespelen! ... //

GRIMWALD: (*denkt na, bedenkelijke blik*)... Huh?

ELVIRA: // ... En een lied te zingen tussen de lisdodden aan de oever van de slotgracht...

GRIMWALD: Een lied? ... Welk lied?

ELVIRA: *Are you lonesome tonight! *

GRIMWALD: (*knielt voor haar en zingt met diepe stem*) "Do you miss me tonight?..."

ELVIRA: Stop! Stop!... (*zakdoekje met geborduurd hartje*) Je maakt het allemaal erger!... (*in vervoering, expressief*) ... Een kikker met van die zachte, bolle, lieflijk sturende, dwaze ogen kwam in het volle maanlicht op een waterlelie zitten. Ik stak mijn hand voorzichtig uit, sloot mijn ogen en ik kustte hem op de ijskoude mond... Ik stelde mij voor dat hij zou veranderen in mijn droomprins, mijn teerbeminde, geliefde prins euh... //

GRIMWALD: ... // Ssssst! Spreek zijn naam niet uit!... Het was... Laat me raden... (*mompelt luid*) ... Het was... Prins ... HWNNMUW!

ELVIRA: Wie zeg je?

GRIMWALD: (*moeizaam*)... HWNNMUW!

ELVIRA: (*verwonderd/ even moeizaam*) HWNNMUW?

GRIMWALD: Precies! HWNNMUW! (*spelt overdreven articulerend*) Hij (H) Wiens (W) Naam (N) NIET (N) Mag (M) Uitgesproken (U) Worden (W)!... HWNNMUW dus... Ga verder...

ELVIRA: ... Ahwel ja... De kikker was koud, maar toen ik hem kustte kwam er een warme gloed over mij neder gedaald... De warme gloed van... van ... van de liefde, Grimwald! En plots veranderde de kikker in... //

GRIMWALD: (*onderbreekt enthousiast*)// Prins HWNNMUW!

ELVIRA: (*barst in tranen uit*) Neeeee!!!!... Was het maar waar! De kikker veranderde... Hij veranderde... (*slaat hand tegen het voorhoofd*) Hij veranderde In JOU, Grimwald! (*dramatisch*) En van toen af he, van toen af zit ik hier in deze Toren van te veel Verlangen opgesloten en opgezaagd met een gebochelde dienaar die geen enkel zinnig woord krijgt uitgestameld, behalve...//

GRIMWALD + ELVIRA: (*samen*) HWNNMUW?

ELVIRA: Juist!

GRIMWALD: (*onnozel*) Oh? Ik was een kikker in mijn vorig leven? ... Nu snap het ik waarom ik mij niets meer van mijn jeugd herinner... Het zou anders fijn zijn om mij te herinneren hoe ik mijn jonge jaren doorbracht...

ELVIRA: ... Met kwaken?

GRIMWALD: (*ondeugend*) ... Met wippen!

ELVIRA: (*brutaal*) Natuurlijk niet! In je jeugd was je dus – haha- een dikkopje! En een

dikkop, dat ben je nog! ... Kikkers kunnen veranderen in prinsen, zegt Alchemista. Puh! Laat me niet lachen! Het enige wat ik weet is dat dikkoppen veranderen in kikkers! ... Oh ik HAAT Alchemista!

GRIMWALD: (*sussend*) Ze doet wat zij kan he...

ELVIRA: Ze kent gewoon haar stiel niet, Grimwald! Zij blinkt er dus in uit om iets in het niets te laten verdwijnen. (*gooit haar zakdoekje weg*) Puh! Fluitje van een cent! Niks in de handen, niks in de mouwen!... Maar iets - een prins bijvoorbeeld - tevoorschijn toveren uit het niets? Ho maar. Dan geeft zij niet thuis...

GRIMWALD: (*zucht, raapt het zakdoekje op en overhandigt het haar*) Ook de magie kent haar grenzen, jonkvrouw Elvira...

ELVIRA: (*ploft neer op het ledikant*) Ik vertrouw Alchemista niet, Grimwald. Ik weet niet waarom. Zij doet zich voor als een tweede moeder, maar het voelt niet echt ... Ik wil rust, Grimwald! Rust!

(*men hoort kikkers kwaken in de slotgracht, Grimwald schuift het gordijn van het ledikant half dicht, hij blaast de kaars uit op een kandelaar en haalt zijn schouders op/ men hoort het geluid van kwakende kikkers*)

Scène 3: Hoe onversaagd kan je zijn?

Elvira/ Grimwald/ Werenfried

(*Iemand gooit een anker (ijzeren klauw) met een touw door het raam naar binnen. Werenfried steekt zijn kop uit het raam*)

WERENFRIED: (*overdreven gepassioneerd*) Edele prinses Elvira!

ELVIRA: (*hoofd uit het gordijn/ ogenrollend*) Oh nee! Hij alweer! Zeg dat ik hoofdpijn heb, Grimwald!

GRIMWALD: (*laconiek*) Uw held is hier! ... Werenfried den Onversaagde! (*Werenfried wil wat stuntelig naar binnen kruipen via het touw*).

WERENFRIED: (*zelfzeker, heldhaftige toon*) Ik kom u bevrijden, prinses Elvira!... En daarna misschien... (*denkt na*) Nou ja... (*brede grijns*) De rest zien we later wel!

GRIMWALD: (*laconiek*) Zal ik alvast "nee" schrijven in het gastenboek? (*boek, ganzenveer, tafeltje*)

ELVIRA: Zet hem maar bij de anderen, Grimwald! ...

WERENFRIED: (*verontwaardigd*) Anderen? ... Welke anderen?

ELVIRA: (*roept van achter het gordijn*) Ik heb hoofdpijn! ...

WERENFRIED: (*pathetisch, terwijl hij stuntelig door het raam probeert te kruipen*) Ik ook, mijn liefste, ik ook!... Mijn hoofd barst van duizelingwekkende liefde voor u, schone jonkvrouw! Onblusbaar is het vuur van mijn verlangen! Zo hoog als deze toren, waarin mijn geliefde zo smartelijk zit opgesloten, zo torenhoog is mijn... Mijn... Euh...

GRIMWALD: (*laconiek*) ... Testosteronspiegel!*

*Eén van de vele anachronismen in dit stuk, waarbij archaïsch taalgebruik af en toe afgewisseld wordt met hedendaags idioom, waardoor een komisch contrast

ontstaat

(Grimwald neemt een bijl van de muur en kapt het touw doormidden)

Duizelingwekkend is de hoogte van deze vermaledijde toren, vriend!

WERENFRIED: Aaaaaah!

(men hoort een ijzingwekkende, uitstervende kreet, gevolgd door het geluid van een plons in de slotgracht na enkele seconden/ Elvira veert op uit het bed en loopt naar het raam, handen voor de mond)

ELVIRA: Grimwald! Wat heb je nu gedaan?

GRIMWALD: Een beetje verkoeling zal het 'onblusbaar vuur' van dat heethoofd deugd doen!

ELVIRA: *(woest)* Domkop!

GRIMWALD: *(verontschuldigend)* Je zei dat je hoofdpijn had en dat ik hem van je lijstje moest schrappen!

ELVIRA: Je moet niet alles geloven van wat een vrouw zegt, Grimwald. Jij begrijpt nu ook niks maar dan ook NIKS van de vrouwelijke psyche!... *(beetje binnensmonds en schouder ophalend)* ... *I was just 'playing hard to get, dummy!*

GRIMWALD: *(verontschuldigend knielend)* Ik gehoorzaam aan uwe bevelen, jonkvrouw...

ELVIRA: ... En dat is waarom je zo SAAI bent, Grimwald. SAAI! Vrouwen houden niet van voorspelbaarheid, weet je? En je bent zo... voorspelbaar, o zo... voorspelbaar, Grimwald!... Ik wed dat je nu een buiging zal maken voor mij en zeggen...

ELVIRA + GRIMWALD: *(buigend – samen)* "Verschooninck, edele jonkvrouwe, voor mijne voorspelbaarheid!"

ELVIRA: *(schopt)* Sta recht, zeg ik je! ... En verman je een beetje! Neem een voorbeeld aan mijn onversaagde held Werenfried! ... Hij kruipt zomaar tegen de glibberige en verraderlijke muren van het kasteel op tot boven in de slotkamer, hakt zich een weg doorheen doornen, giftige spinnen, slangen en schorpioenen, alleen maar... *(gelukzalige zucht)* ... Om een glimp van mij op te vangen!... *(enthousiast)* Bij de doornen van Christus!... Hoe onversaagd kan je zijn?

GRIMWALD: U kennende... Zéééér onversaagd, weledele, doorluchtige, liefvallige Doornappel jonkvrouwe Elvira...

Scène 4: En zwijg me van kikkers!

Grimwald/ Elvira

ELVIRA: Puh! ... Wat een gek woord toch he?

GRIMWALD: Wat ?...

ELVIRA: ... 'Onversaagd'... *(denkt na)* Wat bedoelen ze eigenlijk met 'onversaagd'?

GRIMWALD: Euh... Van niks bevreesd!

ELVIRA: Van niks bevreesd? ... Euh... Ook niet van mij dus?... *(ondeugend trekje)* Ho maar! *(armen gekruist)* Hij is écht wel 'onversaagd' dan.

GRIMWALD: Ik geef toe, ridder Werenfried is een vent als een boom!

ELVIRA: (*spottend*) Jij toch ook, Grimwald?... Jij bent toch ook een kerel als een boom?...Maar dan 'omver-gezaagd' in plaats van 'onversaagd'. Hahaha! Heb je 'm, Grimwald?... Hahaha!... Omver-gezaagd – onversaagd... hahaha!

GRIMWALD: (*lacht groen*) Die grap is 'afgezaagd', doorluchtige Doornapppel... De hofnar probeerde mij er ook altijd mee te kleineren: Grimwald is een vent als een boom... Maar dan afgezaagd. 'Afgezaagde grap', als je 't mij vraagt.

ELVIRA: Je bent gewoon jaloers, Grimwald, je bent groen van jaloezie op Werenfried de Onversaagde. En hij... Hij is gewoon stik jaloers op jou!

GRIMWALD: (*verbaasd*) Werenfried de Onversaagde?... Jaloers?... Hij? Een vent als een boom?... Op mij?... Waarom?

ELVIRA: (*zelfingenomen*) Omdat jij altijd dicht bij mij mag zijn, Grimwald! Ik wed dat hij er een fortuin voor over heeft om één nacht... in jouw mandje te mogen slapen! (*wijst naar de rieten hondenmand vóór het ledikant/ schikt de kussentjes in het mandje*)

GRIMWALD: Hij weet niet hoe gelukkig hij is dat hij niet de hele tijd 'overzaagd' wordt!... Werenfried de Onversaagde en Grimwald de "OVERZAAGDE"... Mooi duo! (*handen aan het hoofd*) ... Om hoofdpijn van te krijgen!

ELVIRA: Ik heb helemaal geen last van hoofdpijn. Alleen van een kwellende, nooit aflatende euh... Liefdeslust, Grimwald!

GRIMWALD: (*hoopvol*) Oh! Maar misschien... Misschien kan ik u daar van afhelpen, jonkvrouw? Twijfel niet aan mijne bereidheid om uw wensen in te willigen, van welke geestelijke of vleeschelijke aard ze ook mogen zijn...

ELVIRA: Wat? Vleeschelijk?... Vreselijk, bedoel je? (*weer een klap van de scepter, waardoor zijn hoedje afvalt*) Viezerik! Hoe vaak moet ik nog zeggen dat je je niks in je hoofd moet halen?

GRIMWALD: (*zet zijn beduimeld hoedje weer op*) Ik bedoel: ... door een kruik met warm water aan uw koude, koninklijke, liefvallige voetjes te leggen! En een hete kruidenthee te brengen... Daar "kikker" je van op! (*Grimwald verlaat de scène met staart tussen de benen/ men hoort de kikkers in de slotgracht weer kwaken*)

ELVIRA: En zwijg me van 'kikkers'!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

